

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 15.12.2000
KOM (2000) 837 lopullinen

**KOMISSION KERTOMUS
EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE**

**Aseiden hankinnan ja hallussapidon valvonnasta 18 päivänä kesäkuuta 1991
annetun neuvoston direktiivin 91/477/ETY täytäntöönpanosta**

SISÄLLYSLUETTELO

1.	JOHDANTO	4
2.	TAUSTA	5
2.1.	Tausta ja tavoitteet	5
2.2.	Direktiivin keskeisimmät säännökset	6
2.2.1.	<i>Yleistä</i> 6	
2.2.2.	<i>Direktiivin soveltamisala ja aseiden luokittelu</i>	6
2.2.3.	<i>Asekaupiaan toiminta</i>	7
2.2.4.	<i>Aseiden hankinta ja hallussapito</i>	7
2.2.5.	<i>Aseiden siirto yhteisössä</i>	8
2.2.5.1.	<i>Aseiden siirto jäsenvaltiosta toiseen (11 artikla)</i>	8
2.2.5.2.	<i>Aseiden hallussapito matkalla (12 artikla)</i>	8
3.	DIREKTIIVIN 91/477/ETY TÄYTÄNTÖÖNPANO JA TOIMIVUUS	9
3.1.	Täytäntöönpanotoimet	9
3.2.	Yleiskatsaus direktiivin tavoitteiden saavuttamiseen	9
3.3.	Jäsenvaltioiden mahdollisuus toteuttaa tiukempia toimia kuin direktiivissä säädetyt	10
3.4.	Luokittelu; aseiden hankinta ja hallussapito	11
3.5.	11 artiklan mukaiset siirrot	12
3.6.	Siirrot matkan aikana	13
3.6.1.	<i>Euroopan ampuma-asepassi ja 12 artiklan 1 kohdassa säädetty lupa</i>	13
3.6.2.	<i>Euroopan ampuma-asepassi ja 12 artiklan 2 kohdan mukainen poikkeus</i>	13
3.6.3.	<i>Vastavuoroista tunnustamista koskevat sopimukset</i>	15
3.7.	Tiedonvaihto jäsenvaltioiden välillä	15
3.8.	Aseiden hallussapidon valvonta yhteisön ulkorajoilla	16
3.9.	Yhteenveto	17
4.	TULEVAISUUDEN KEHITYSSUUNTIA	17
4.1.	Direktiivin toimivuuden parantaminen	17
4.1.1.	<i>Euroopan ampuma-asepassi</i>	17
4.1.1.1.	<i>Direktiivin 12 artiklan 2 kohdan johdonmukaisuuden varmistaminen</i>	17
4.1.1.2.	<i>Täyden vaikutusmahdollisuuksien takaaminen Euroopan ampuma-asepassille</i>	18

4.1.1.3.	Kannustaminen vastavuoroista tunnustamista koskeviin sopimukseen ja parhaat käytänteet	18
4.1.1.4.	Väliaikaiset siirrot	18
4.1.2.	<i>Tiedonvaihto jäsenvaltioiden välillä</i>	19
4.1.3.	<i>Aseiden luokittelu</i>	19
4.2.	Direktiivin soveltamisalan selkiyttäminen tietyiltä osin	20
4.2.1.	<i>Lopullisesti ampumakelvottomiksi tehdyt aseet eli deaktivoidut aseet</i>	20
4.2.2.	<i>Antiikkiaseet</i>	20
4.3.	Aseiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjuntaa koskevasta YK:n pöytäkirjasta tehdyt päätelmät	21

**KOMISSIION KERTOMUS
EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE**

**Aseiden hankinnan ja hallussapidon valvonnasta 18 päivänä kesäkuuta 1991
annetun neuvoston direktiivin 91/477/ETY täytäntöönpanosta**

1. JOHDANTO

- (1) Neuvoston direktiivi 91/477/ETY aseiden hankinnan ja hallussapidon valvonnasta on annettu 18 päivänä kesäkuuta 1991¹. Direktiivin 17 artiklassa säädetään, että komissio laatii viiden vuoden kuluessa siitä, kun direktiivi oli saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja tarvittaessa ehdotuksia direktiivin soveltamisen jälkeisestä tilanteesta.
- (2) Laatiakseen kertomuksesta mahdollisimman kattavan komission oli odotettava, että kaikki jäsenvaltiot olivat saattaneet direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään. Tämä koski erityisesti Itävaltaa, Suomea ja Ruotsia, joiden liittymisasiakirjassa määräaika oli asetettu vuoden 1997 loppuun. Kun direktiivi oli saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä kaikissa jäsenvaltioissa, komission oli hankittava tarpeeksi tietoa direktiivin soveltamisesta saadusta kokemuksesta. Lisäksi tietyt jäsenvaltiot olivat muuttaneet alkuperäisiä kansallisia täytäntöönpanotoimiaan, joista ne olivat ilmoittaneet komissiolle. Komissio pyysi 22. marraskuuta 1999 pidetyssä kansallisten asiantuntijoiden kokouksessa sekä 7. tammikuuta 2000 lähettämässään kirjeessä jäsenvaltioita toimittamaan komissiolle ajantasaistetut tiedot direktiivin kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä. Kaikki jäsenvaltiot ovat nyt toimittaneet komissiolle ajantasaistetun lainsäädäntönsä.
- (3) Sen jälkeen kun jäsenvaltiot olivat saattaneet direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään, komissio lähetti toukokuussa 1999 kyselylomakkeen direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioille ja muille asealan sidosryhmille (eurooppalaiset ja kansalliset metsästys- ja urheiluseurat ja asekeräilijöiden yhdistykset ja liitot, asekauppiaiden, aseiden ja ampumatarvikkeiden maahantuojien ja valmistajien yhdistykset). Kaikki jäsenvaltiot vastasivat komission kyselyyn ja vastauksia saatiin myös 11:ltä eurooppalaiselta tai kansalliselta liitolta ja yhdistykseltä². Helmikuussa 2000 komissio lähetti jäsenvaltioille täydentävän kyselylomakkeen, jossa otettiin esiin tiettyjä erityisasiheita kuten Euroopan ampuma-asepassi, ampuma-aseiden tekeminen lopullisesti ampumakelvottomiksi (deaktivointi) ja aseiden siirtäminen kolmanteen maahan ja kolmannelle maasta. Komissio sai vastaukset täydentävän kyselyynsä kaikilta jäsenvaltioilta.
- (4) Komissio on myös järjestänyt kokouksia kansallisten asiantuntijoiden kanssa keskustellakseen muun muassa kahteen edellä mainittuun kyselyyn saamistaan vastauksista. Kokoukset pidettiin 22. marraskuuta 1999 ja 6. heinäkuuta 2000. Komissio järjesti myös kokouksen asealan sidosryhmien kanssa 20. joulukuuta 1999.

¹ EYVL L 256, 13.9.1991, s. 51.

² Luettelo kansallisista ja kansainvälisistä liitoista ja yhdistyksistä, jotka ovat toimittaneet komissiolle tietoa direktiivin soveltamisesta, on tämän kertomuksen liitteessä III.

- (5) Kahteen kyselylomakkeeseen annetut vastaukset ja vastauksista jäsenvaltioiden asiantuntijoiden ja muiden asealan sidosryhmien kanssa kokouksissa käydyt keskustelut ovat antaneet komissiolle riittävästi tietoa direktiivin soveltamisen jälkeisestä tilanteesta.
- (6) Tässä kertomuksessa käsitellään ensin direktiivin asiayhteyttä ja tavoitteita sekä keskeisimpiä säännöksiä (2. Taustaa). Sen jälkeen kertomuksessa arvioidaan direktiivin keskeisimpien säännösten täytäntöönpanoa ja toimivuutta (3. Direktiivin täytäntöönpano ja toimivuus). Lopuksi kertomuksen viimeisessä osassa tehdään ehdotuksia direktiivin toimivuuden parantamiseksi ja direktiivin soveltamisalan määrittämiseksi tietyin osin (4. Tulevaisuuden kehityssuuntia).

2. TAUSTA

2.1. Tausta ja tavoitteet

- (7) Kesäkuun 18 päivänä 1991 annettu direktiivi 91/477/ETY oli toimenpide, joka liittyi rajatarkastusten poistamiseen yhteisön sisäisiltä rajoilta 1 päivästä tammikuuta 1993. Aseiden hallussapidon valvonnan poistaminen yhteisön sisäisiltä rajoilta edellytti tehokasta sääntelyä valvonnan toimenpanemiseksi jäsenvaltioissa. Tätä tarkoitusta varten direktiivissä on säännöksiä aseiden hankinnasta ja hallussapidosta sekä niiden siirtämisestä jäsenvaltiosta toiseen.
- (8) Aseiden hankinnan ja hallussapidon osalta jäsenvaltioiden lainsäädännön on täytettävä vähintään direktiivin vaatimukset, mutta jäsenvaltiot voivat pääsääntöisesti antaa tiukempia määräyksiä kuin direktiivissä säädetyt.
- (9) Aseiden siirtämisen osalta direktiivissä lähdetään siitä, että matkustaminen jäsenvaltiosta toiseen aseiden kanssa on pääsääntöisesti kiellettyä. Poikkeus voidaan hyväksyä ainoastaan, jos noudatetaan yksityiskohtaista menettelyä, joka antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden saada tiedon aseiden tuonnista alueelleen. Joustavampia sääntöjä on kuitenkin annettu metsästyksen ja urheilukilpailujen osalta, jotta henkilöiden vapaata liikkuvuutta ei haitattaisi tarpeettomasti. Varsinkin tätä tarkoitusta varten direktiivillä on otettu käyttöön Euroopan ampuma-asepassi. Se on asiakirja, jonka jäsenvaltioiden viranomaiset myöntävät pyynnöstä henkilölle, josta tulee laillisesti aseiden haltija ja käyttäjä (*1 artiklan 4 kohta*). Komissio on antanut suosituksen Euroopan ampuma-asepassin mallista³.
- (10) Schengenin säännöstöön⁴ sisältyy myös tietyjä määräyksiä aseiden valvonnasta ja hankinnasta. Schengenin säännöstö sisällytettiin osaksi yhteisön lainsäädäntöä Amsterdamin sopimuksella, ja tämä aiheutti tiettyä päällekkäisyyttä direktiivin 91/477/ETY säännösten kanssa. 20 päivänä toukokuuta 1999 tehty neuvoston päätös 1999/436/EY selkiytti tilannetta, koska siinä todettiin, että soveltamista koskevan yleissopimuksen 77-81 ja 83-90 artikla on korvattu neuvoston direktiivillä

³ Komission suositus 93/216/ETY, (EYVL L 93, 17.4.1993, s. 39), suositusta on täydennetty 12 päivänä tammikuuta 1996 annetulla suosituksella 96/129/ETY (EYVL L 30, 8.2.1996).

⁴ Euroopan unionin tietyt jäsenvaltiot allekirjoittivat Schengenissä 14. kesäkuuta 1985 ja 19. kesäkuuta 1990 sopimuksen tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla.

91/477/ETY. Siten suurin osa Schengenin säännösten määräyksistä, jotka koskevat aseiden valvontaa ja hankintaa, on korvattu direktiivin säännöksillä⁵.

- (11) Kansainvälisellä tasolla on neuvoteltu aseiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjuntaa koskevasta pöytäkirjaluonnoksesta, joka liittyy Yhdistyneiden kansakuntien kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaiseen yleissopimukseen. Vaikka pöytäkirjan määräykset on pääasiassa tarkoitettu aseiden laittoman kaupan torjuntaan, se on yleisellä tasolla velvoittava, ja sen määräyksiä sovelletaan myös aseiden lailliseen kauppaan. Koska pöytäkirja tulee vaikuttamaan yhteisön lainsäädäntökehykseen, sitä käsitellään omassa osuudessaan tässä kertomuksessa.⁶

2.2. Direktiivi keskeisimmät säännökset

2.2.1. Yleistä

- (12) Direktiivin säännökset ovat luonteeltaan teknisiä ja monimuotoisia samoin kuin niiden esittämiseen käytetty lainsäädäntötekniikkakin. Monimuotoisuus johtuu direktiivin kompromissiluonteesta eli siitä, että direktiivillä yhteensovitetään tarkastusten poistaminen yhteisön sisäisiltä rajoilta tarpeeseen säilyttää valvonta yhteisössä siltä osin, kuin on kyse aseiden hankinnasta ja hallussapidosta sekä niiden siirtämisestä jäsenmaasta toiseen.
- (13) On tärkeää huomata, että direktiivillä säädetään vähimmäisedellytyksistä, jotka jäsenvaltioiden on täytettävä, mutta jäsenvaltiot voivat pääsääntöisesti toteuttaa tiukempia toimia kuin direktiivissä säädetty (*3 artikla*).

2.2.2. Direktiivin soveltamisala ja aseiden luokittelu

- (14) Direktiiviä sovelletaan liitteessä I lueteltuihin aseisiin, ja direktiivissä säädetään nimenomaisista säännöksistä ampuma-aseiden osalta. Liitteessä I aseet on jaettu neljään luokkaan, jotka vastaavat direktiivin mukaisia erilaisia hankintaa ja hallussapitoa koskevia vaatimuksia:
- A-luokka - Kielletyt tuliaseet, kuten monipatruunaiset itselataavat sarjatuliaseet ja sotilastarkoituksissa käytettävät räjähtävät ohjukset sekä heittimet
 - B-luokka - Luvanvaraiset tuliaseet, kuten lyhyet monipatruunaiset itselataavat kertatuliaseet tai lyhyet monipatruunaiset kertatuliaseet
 - C-luokka - Tuliaseet, joista on tehtävä ilmoitus, kuten pitkät monipatruunaiset kertatuliaseet
 - D-luokka - Muut tuliaseet, kuten sileäpiippuiset pitkät yksipatruunaiset kertatuliaseet.
- (15) Direktiiviä sovelletaan myös tuliaseiden olennaisiin osiin, kuten sulkijamekanismi ja tuliaseiden pesä.

⁵ Schengenin sopimuksen 82 artikla on edelleen voimassa. Se sisältää määritelmän antiikkiaseista, joka perustuu tiettyyn vuoteen (1870).

⁶ Ks. kohta 4.3.

- (16) Direktiiviä ei sovelleta tiettyihin esineisiin, jotka vastaavat tuliaseen määritelmää, jos niitä käytetään esimerkiksi hälytykseen, teollisiin taikka teknisiin tarkoituksiin tai teurastukseen. Lopullisesti ampumakelvottomiksi tehdyt aseet sekä antiikkiaseiksi tai niiden jäljennöksiksi katsotut aseet eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan (*Liite I, osa III*). Direktiiviä ei sovelleta myöskään tiettyjen julkisten elinten aseiden hankintaan ja hallussapitoon taikka sellaisten asekeräilijöiden ja alalla toimivien sivistyksellisten ja historiallisten järjestöjen aseiden hankintaan ja hallussapitoon, jotka se jäsenvaltio, jonka alueella ne toimivat, on hyväksynyt. Direktiiviä ei sovelleta myöskään sota-aseiden ja ampumatarvikkeiden kaupallisiin siirtoihin (*2 artiklan 2 kohta*).

2.2.3. Asekauppiaan toiminta

- (17) Direktiivissä säädetään asekauppiaiden toiminnan yhdenmukaistamisen vähimmäisedellytyksistä. Toiminta on joko luvanvaraista (A- ja B-luokka) tai ilmoituksenalaista (C- ja D-luokka) (*4 artikla*).

2.2.4. Aseiden hankinta ja hallussapito

- (18) Kuten edellä on mainittu, direktiivissä säädetään aseiden hankintaa ja hallussapitoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisedellytyksistä. On tärkeää huomata, että direktiivi ei kuitenkaan vaikuta aseenkantoa koskeviin kansallisiin säännöksiin, kuten tietyissä tilanteissa aseenkannon kieltäviin määräyksiin, vaikka ase olisi laillisesti kantajansa hallussa. Direktiivi ei myöskään vaikuta metsästystä koskeviin kansallisiin säännöksiin, esim. metsästyslupiin ja metsästyskausiin, tai urheiluammunnasta annettuihin kansallisiin säännöksiin, esim. kysymyksen alaikäisten oikeudesta osallistua ampumakilpailuihin (*2 artiklan 1 kohta*).
- (19) Direktiivissä säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta kieltää A-luokan aseiden hankinta ja hallussapito. Erityistilanteissa lupia voidaan kuitenkin myöntää (*6 artikla*). B-luokan aseiden osalta jäsenvaltioiden on vaadittava aseiden hankintaan ja hallussapitoon vähintään lupa (*7 artikla*). C-luokan aseiden hallussapitoon jäsenvaltioiden on vaadittava vähintään, että aseesta tehdään ilmoitus sen jäsenvaltion viranomaisille, jossa asetta pidetään hallussa (*8 artikla*). D-luokan aseiden osalta jäsenvaltioiden ei tarvitse vaatia aseiden hankintaan ja hallussapitoon lupaa tai ilmoitusta, vaikka tätä ei direktiivissä nimenomaisesti mainita.
- (20) Direktiivissä säädetään myös tietyistä vähimmäisedellytyksistä, jotka asetta hankkivan henkilön on täytettävä esim. iän tai hankintasyyn tms. suhteen (*5 artikla*).
- (21) Direktiivissä säädetään erityisedellytyksistä niitä tilanteita varten, joissa toisen jäsenvaltion asukas hankkii aseensa tai pitää sitä hallussaan. Sille jäsenvaltiolle, jossa henkilö asuu, on ilmoitettava asiasta tai tältä on pyydettävä ennakkosuostumusta aseiden hankintaan ja hallussapitoon aseensa luokasta riippuen (*7 artikla*). Direktiivissä säädetään myös siitä, millä edellytyksillä asekauppiat voivat luovuttaa aseensa sellaiselle henkilölle, joka ei asu kyseisessä jäsenvaltiossa (*9 artikla*).

2.2.5. Aseiden siirto yhteisössä

- (22) Kuten edellä on mainittu aseita saa siirtää jäsenvaltiosta toiseen ainoastaan direktiivissä säädettyä yksityiskohtaista menettelyä noudattaen: kyseessä on joko menettely, jota sovelletaan aseiden siirtoon jäsenvaltiosta toiseen (*11 artikla*) tai menettely, jota sovelletaan yksittäisen henkilön matkan aikana tekemään aseiden siirtoon (*12 artikla*).

2.2.5.1. Aseiden siirto jäsenvaltiosta toiseen (*11 artikla*)

- (23) Aseiden siirto jäsenvaltiosta toiseen perustuu aseiden lähtövaltion antamaan ennakkolupaan. Asekauppiaiden välisissä aseiden siirroissa jäsenvaltio voi korvata ennakkolupamenettelyn antamalla asekauppiaille luvan, joka on voimassa enintään kolme vuotta.
- (24) Myös se jäsenvaltio, johon aseet siirretään, voi vaatia lupaa aseiden siirtoon sen alueelle. Jos jäsenvaltio ei vaadi lupaa tiettyjen aseiden siirtoon sen alueelle, jäsenvaltion on toimitettava muille jäsenvaltioille luettelo kyseisistä aseista.
- (25) Jäsenvaltioiden on toimitettava kaikki sen hallussa olevat tarvittavat tiedot aseiden lopullisista siirroista vastaanottajavaltiolle. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden oli 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä perustaa tiedonvaihtoverkostoja (*13 artikla*).

2.2.5.2. Aseiden hallussapito matkan aikana (*12 artikla*)

- (26) Direktiivin 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti on aseiden hallussapitoon matkalla hankittava lupa kultakin jäsenvaltiolta, johon aseiden kanssa matkustetaan.
- (27) Tästä vaatimuksesta poiketen metsästäjät voivat pitää hallussaan yhtä tai useampaa C- ja D-luokan ja urheiluampujat B-, C- ja D-luokan tuliasetta ilman ennakkolupaa matkalla, seuraavilla edellytyksillä:
- matkan tarkoitus on osallistuminen metsästykseseen tai urheiluammuntaan
 - heillä on hallussaan Euroopan ampuma-asepassi, jossa mainitaan kyseinen ase tai kyseiset aseet
 - he voivat perustella matkansa syyn erityisesti esittämällä kutsun.
- (28) On tärkeää huomata, että jäsenvaltioiden oikeus säätää lainsäädännössään direktiiviä tiukemmista määräyksistä ei koske jäsenvaltioiden asukkaiden oikeuksia tämän metsästäjille ja urheiluampujille myönnetyn poikkeuksen nojalla (*3 artikla*). Poikkeusta ei kuitenkaan sovelleta sellaiseen jäsenvaltioon tehtäviin matkoihin, joka kieltää tai asettaa luvanvaraiseksi kyseisen aseiden. Tässä tapauksessa siitä on tehtävä nimenomainen merkintä Euroopan ampuma-asepassiin.
- (29) Kansallisten asiakirjojen vastavuoroista tunnustamista koskevilla sopimuksilla jäsenvaltiot voivat säätää direktiivissä säädettyä joustavammasta järjestelmästä, joka koskee liikkuvuutta aseiden kanssa niiden alueille ulottuvan matkan aikana.

3. DIREKTIIVIN 91/477/ETY TÄYTÄNTÖÖNPANO JA TOIMIVUUS

3.1. Täytäntöönpanotoimet

- (30) Direktiivin 18 artiklan mukaisesti direktiivi oli saatettava osaksi jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä riittävän aikaisin, jotta direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä voitiin soveltaa 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä. Itävallan, Suomen ja Ruotsin osalta liittymisasiakirjassa määräaika oli asetettu vuoden 1997 loppuun.
- (31) Jäsenvaltiot ovat 18 artiklan mukaisesti ilmoittaneet toteuttamistaan täytäntöönpanotoimista komissiolle ⁷.
- (32) Komissio on myös saanut jäsenvaltiolta 15 artiklan 4 kohdan mukaisia ilmoituksia kansallisista säännöksistä, jotka ovat tiukempia kuin noudatettava vähimmäisstandardi. Komissio on toimittanut nämä tiedot muille jäsenvaltioille.
- (33) Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä johti jäsenvaltioissa joko aivan uusien tai osittain uusien säädösten antamiseen riippuen senhetkisestä lainsäädännöstä. Yhdessä jäsenvaltiossa (Luxemburg) direktiivin saatattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä rajoittui Euroopan ampuma-asepassin voimassaoloajan vahvistamiseen.
- (34) Ilmoitettuaan toteuttamistaan täytäntöönpanotoimista tietyt jäsenvaltiot ovat muuttaneet tai täydentäneet aseita koskevaa lainsäädäntöään. Muutokset ovat joko suoraan yhteydessä direktiivin säännösten saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä (esim. Euroopan ampuma-asepassin käyttöönotto Ranskassa ja Italiassa) tai ne oli tarkoitettu tiukentamaan aseiden hankintaa ja hallussapitoa koskevia järjestelyjä. Tietyt aseita koskevan lainsäädännön muutokset eivät olleet yhteydessä direktiivin soveltamisalaan (esim. aseenkantoa koskevat järjestelyt).
- (35) Kertomuksen seuraavissa osissa kansallisia täytäntöönpanotoimia arvioidaan kunkin relevantin asiakohdan yhteydessä.

3.2. Direktiivin tavoitteiden saavuttaminen yleisesti

- (36) Jäsenvaltioiden vastauksista direktiivin tavoitteiden saavuttamista koskevaan kysymykseen käy ilmi, että suurin osa jäsenvaltioista katsoo, että tavoitteet on saavutettu. Jotkin näistä jäsenvaltioista huomauttivat, että koska aseiden hankintaa ja hallussapitoa koskeva jäsenvaltion lainsäädäntö vastasi jo ennen direktiivin voimaantuloa suurelta osin direktiivin vaatimuksia, direktiivin tärkeimmät saavutukset koskivat pikemminkin siirtojen valvontaa yhteisössä kuin aseiden hankinnan ja hallussapidon valvontaa.
- (37) Neljä jäsenvaltiota (Belgia, Suomi, Luxemburg ja Ruotsi) katsoi, että direktiivin tavoitteita ei ollut saavutettu, vaikka nämä jäsenvaltiot pitivät direktiiviä yleisesti ottaen hyvänä välineenä.
- (38) Jäsenvaltiot tunnistivat ongelmaksi ensinnäkin vaikeudet tietojen vaihdossa. Ongelmina pidettiin myös kansallisten lainsäädäntöjen, hallinnollisten toimien ja lupamenettelyjen erilaisuutta ja monimuotoisuutta, erityisesti kun kyseessä on

⁷ Kansalliset täytäntöönpanotoimet ovat tämän kertomuksen liitteessä I.

Euroopan ampuma-asepassi, sekä eroavuudet aseiden luokittelussa. Yksi jäsenvaltio (Belgia) katsoi, että yhteisön sisäisten siirtojen valvonnasta puuttuu tehokkaita välineitä. Joidenkin jäsenvaltioiden mielestä tietyt direktiivin säännökset ovat monimutkaisia ja vaikeatulkintaisia, ja ne kaipasivat erityistä seurantafoorumia, jossa voitaisiin käsitellä direktiivin soveltamisessa esiin tulleita kysymyksiä.

- (39) Aseiden rekisteröimätöntä hankintaa ja hallussapitoa koskevaan kysymykseen annettujen vastausten perusteella ei ole mahdollista tehdä mitään merkittäviä johtopäätöksiä. Tanska, Italia, Luxemburg, Portugali ja Ruotsi olivat sitä mieltä, että tilanne on pysynyt ennallaan; Belgian, Suomen ja Alankomaiden mielestä rekisteröimätön hankinta ja hallussapito olivat lisääntymässä, kun taas Itävallan, Kreikan ja Espanjan mielestä se oli vähentynyt. Neljä jäsenvaltiota (Ranska, Saksa, Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta) eivät ilmaisseet mielipidettään, mikä johtui yksityiskohtaisten tietojen puuttumisesta. Tämän lisäksi jotkut jäsenvaltiot korostivat, että heidän vastauksensa olivat arvioita, koska tilastoja asiasta ei ollut saatavilla. Tämä selittää ainakin osittain jäsenvaltioiden mielipiteiden jakautumisen.
- (40) Asealan sidosryhmät olivat yleisesti tyytyväisiä direktiivin tarjoamiin välineisiin ja sen toimivuuteen. Ne olivat kuitenkin tyytymättömiä sen vuoksi, että jäsenvaltiot eivät niiden mukaan olleet soveltaneet direktiiviä asianmukaisesti erityisesti siltä osin kuin on kysymys Euroopan ampuma-asepassista. Tästä syystä useimmat kansallisista ja kansainvälisistä liitoista katsoivat, että direktiivin tavoitteita ei ollut saavutettu tai ne oli saavutettu vain osittain. Ne pitivät ongelmina kansallisten lainsäädäntöjen erilaisuutta, suuntausta soveltaa tiukempia toimia ja puutteita jäsenvaltioiden välisessä yhteistyössä. Muut asealan sidosryhmät huomauttivat, että henkilöiden vapaata liikkuvuutta oli estetty, vaikka henkilöillä oli hallussaan Euroopan ampuma-asepassi, koska jäsenvaltioiden valvontatoimet olivat ylimitoitettuja.
- (41) Komissio on saanut useita parlamentin kirjallisia kysymyksiä direktiivin soveltamisesta. Komissio on saanut myös kaksi direktiiviin soveltamisalaan liittyvää valitusta. Kysymykset ja valitukset osoittavat, että kaikkein ongelmallisin alue direktiivin soveltamisessa on Euroopan ampuma-asepassin käyttö.
- (42) Kertomuksessa siirrytään tästä eteenpäin käsittelemään direktiivin keskeisimpien säännösten täytäntöönpanoa ja toimivuutta edellä mainittuihin ongelma-alueisiin keskittyen.

3.3. Jäsenvaltioiden mahdollisuus toteuttaa tiukempia toimia kuin direktiivissä säädetyt

- (43) Direktiivin laatimisajankohtana jäsenvaltioiden aseiden hallussapitoa koskevissa säädöksissä oli havaittavissa teknisten eroavuuksien lisäksi myös huomattavia sisällöllisiä eroavuuksia. Siksi tämän alueen täydellinen yhdenmukaistaminen olisi ollut erittäin vaikeaa toteuttaa ja poliittisesti epärealistista. Olikin asianmukaisempaa valita mieluummin vaihtoehto, jossa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus joko säilyttää tai toteuttaa tiukempia toimia kuin direktiivissä säädetyt.
- (44) Kaikilla jäsenvaltioilla on käytössään säännöksiä, jotka ovat direktiivin vaatimuksia tiukempia. Ne ovat tehneet esim. C- ja D-luokan ampuma-aseiden asekauppiaiden toiminnan harjoittamisen luvanvaraiseksi ja velvoittaneet asekauppiat säilyttämään aserekisterin yli viiden vuoden ajan. Osa jäsenvaltioista on myös asettanut luvanvaraisiksi kaikki C- ja D-luokan tuliaseet tai tietyt näiden luokkien tuliaseet.

Jotkut jäsenvaltiot ovat luokitelleet aseiksi sellaisia aseita, jotka ovat direktiivin soveltamisalan ulkopuolella, esim. ilmapistoolit (Italia) tai deaktivoituneet aseet (Ruotsi).

- (45) On kuitenkin hyvä huomata, että vaikka jäsenvaltioilla on oikeus ryhtyä tiukempiin toimiin, näiden toimien on noudatettava perustamissopimuksen määräyksiä ja erityisesti sisämarkkinoita koskevia määräyksiä. Vaikka perustamissopimuksen 30 artikla antaa mahdollisuuden poikkeuksiin vapaan liikkuvuuden rajoittamisessa yleisen turvallisuuden perusteella, kyseisten toimien on oltava välttämättömiä ja oikeassa suhteessa niiden tavoitteeseen.

3.4. Luokittelu; aseiden hankinta ja hallussapito

- (46) Kuten edellä on mainittu direktiivissä luokitellaan aseet neljään luokkaan: A-luokka (kielletyt tuliaseet), B-luokka (luvanvaraiset tuliaseet), C-luokka (tuliaseet, joista on tehtävä ilmoitus) ja D-luokka (tuliaseet, jotka ovat vapaasti myynnissä jäsenvaltioissa).
- (47) Koska jäsenvaltioilla on ollut mahdollisuus 3 artiklan mukaisesti pitää voimassa tiukempia säännöksiä, aseiden luokittelussa ei ole päästy todelliseen yhdenmukaistamiseen. Tietyt jäsenvaltiot eivät ole pitäneet tarpeellisenä luoda lainsäädäntöönsä mitään erityistä luokittelua, koska kaikki aseet ovat luvanvaraisia (tai kiellettyjä). Toisissa jäsenvaltioissa on puolestaan päädytty direktiiviä tiukempaan luokitteluun. Lisäksi tietyt jäsenvaltiot luokittelevat sota-aseiksi (Belgia, Ranska) tai kieltävät (Tanska) tiettyjä aseita, joita pidetään metsästysaseina muissa jäsenvaltioissa.
- (48) A-luokan aseet (monipatruunaiset itselataavat sarjatuliaseet jne.), jotka direktiivin mukaisesti ovat kiellettyjä, mutta joille voidaan erityistapauksissa myöntää lupa, ovat joko kiellettyjä tai erityisluvanvaraisia kaikissa jäsenvaltioissa. A-luokan aseille myönnettävät luvat ovat käytännössä erittäin harvinaisia ja tietyissä jäsenvaltiossa lupia ei myönnetä lainkaan.
- (49) Esimerkkeinä sellaisista erityistapauksista, joissa lupa A-luokan aseille voidaan myöntää, jäsenvaltiot mainitsivat kyselylomakkeeseen antamissaan vastauksissa museot, asekeräilijät, näyttelyt, tietyt ammatit, jossa ase on välttämätön (tieteellinen tutkimus tai teollinen testaus) ja elokuvanteko. Joissain jäsenvaltioissa (Suomi ja Ruotsi), siviilit voivat pitää hallussaan A-luokan asetta maanpuolustustarkoituksessa.
- (50) B-luokan aseiden hankinta ja hallussapito (esim. revolverit ja pistoolit) ovat luvanvaraisia kaikissa jäsenvaltioissa, kuten direktiivissä edellytetään. Kuudessa jäsenvaltiossa B-luokan aseiden hankintaa ja hallussapitoa varten vaaditaan erilliset luvat, kun taas yhdeksässä jäsenvaltiossa B-luokan aseiden hankinta- ja hallussapitoluvat annetaan tai voidaan antaa ainutkertaisen hallinnollisen päätöksen muodossa, kuten direktiivin 7 artiklan 3 kohdassa säädetään.
- (51) Suurin osa jäsenvaltioista edellyttää lupaa myös C-luokan aseille (tuliaseet, joista on tehtävä direktiivin mukaisesti ilmoitus) ja D-luokan aseille (tuliaseet, jotka ovat direktiivin mukaisesti vapaasti myynnissä jäsenvaltioissa). On tärkeää huomata, että 11 jäsenvaltiossa tuliaseet ovat luvanvaraisia tai kiellettyjä, kun taas ainoastaan Itävallassa, Belgiassa, Ranskassa ja Kreikassa tietyistä C-luokan aseista pitää tehdä ilmoitus.

- (52) Direktiivi on tuonut sisällöllisiä muutoksia pitkien aseiden hankintaa ja hallussapitoa koskevaan lainsäädäntöön Ranskassa, Belgiassa ja Itävallassa, joissa aiemmin oli voimassa vapaampi järjestely. Tiettyjä aseita, varsinkin urheiluaseita, saatettiin myydä vapaasti ennen direktiivin voimaantuloa.
- (53) Direktiivin mukaisesti jäsenvaltioiden on säädettävä pakollisesta ilmoituksesta, joka koskee niitä C-luokan aseita, joista ei ole aikaisemmin tehty ilmoitusta; ilmoitus oli tehtävä vuoden kuluessa direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten voimaantulosta (8 artikla). Suurimmassa osassa jäsenvaltioita ei ole tältä osin tarvittu erityisiä toimenpiteitä, koska tähän luokkaan kuuluvat aseet olivat jo aiemmin luvanvaraisia tai niistä oli tehtävä ilmoitus. Jos asia ei ollut näin, velvollisuudesta ilmoittaa tällaisista aseista oli määrättävä lainsäädännöllä. Näin on tehty Itävallassa, Ranskassa, Kreikassa ja Portugalissa. Belgiassa tästä velvollisuudesta ei ole määrätty lainsäädännössä.
- (54) Useimmissa jäsenvaltiossa ei ole erityisiä säännöksiä aseiden luovuttamisesta sellaiselle henkilölle, joka ei asu kyseisessä jäsenvaltiossa. Komission tietoon on tullut, että niissä jäsenvaltioissa, joissa on käytössä tuliaseiden luokat C ja D, ei direktiivin säännöksiä luovuttamisesta tällaiselle henkilölle ole aina noudatettu. Tällaisissa tapauksissa tietoa siirrosta ei myöskään ole toimitettu. Komissio aikoo tutkia tätä asiaa tarkemmin.

3.5. 11 artiklan mukaiset siirrot

- (55) Asealan sidosryhmien mukaan direktiivissä jäsenvaltioiden välisille siirroille säädetty menettely, joka perustuu aseiden lähtöjäsenvaltioiden harjoittamaan valvontaan ja myöntämiin lupiin, otettiin nopeasti käyttöön niissä jäsenvaltioissa, joissa tuonti/vientilisenssit olivat käytössä. Sitä vastoin niissä jäsenvaltioissa, joissa pitkien metsästys- ja urheiluaseiden tuonti oli ainoastaan tullivalvonnan alaista, uusi menettely lisäsi byrokratiaa asealan sidosryhmien mielestä.
- (56) Yksinkertaisimmassa tapauksissa siirto käsittää siirtoilmoituksen täyttämisen, josta toimitetaan jäljennös sekä lähtömaan että vastaanottajamaan asianomaisille viranomaisille. Tällaisessa tapauksessa tavarantoimittajalla on lupa, jonka mukaan hänen ei tarvitse hankkia ennakkolupaa (11 artiklan 3 kohta), ja asiakkaaltakaan ei edellytetä ennakkolupaa hänen ammattiasemansa perusteella tai siksi, että noudatetaan 11 artiklan 4 kohdan mukaista luetteloa.
- (57) Asekauppiaalta toiselle asekauppiaalle ilman ennakkolupaa tapahtuvista siirroista (11 artiklan 3 kohta) säädetään seuraavien maiden lainsäädännöissä: Saksa (B-, C- ja D-luokan aseet), Itävalta (kaikki luokat), Ranska (B-, C- ja D-luokan aseet), Espanja (B-, C- ja D-luokan aseet), Yhdistynyt kuningaskunta (B-, C- ja D-luokan aseet) ja Ruotsi.
- (58) Asealan sidosryhmät ovat saattaneet komission tietoon joitakin lopullisia siirtoja koskevia vähäisiä ongelmia, jotka liittyvät tietojen vaihtoon jäsenvaltioiden välillä. Niiden mukaan joissain jäsenvaltioissa siirtolupa on riippuvainen vastaanottajavaltion viranomaisten myöntämästä luvasta. Joissain jäsenvaltioissa ei myönnetä tämällyypisiä lupia laisinkaan, sillä niiden mielestä edellytys ei ole heidän maassa tarpeellinen. Esimerkiksi joissain jäsenvaltioissa (Tanska, Saksa) asekauppiaan ammattiasema oikeuttaa tämän hankkimaan aseita toisesta jäsenvaltiosta ilman muodollisuuksia ja tästä syystä näiden maiden viranomaiset eivät pidä tarpeellisena

myöntää lupaa jokaista tilausta varten. Näyttäisi kuitenkin siltä, että vastaanottajavaltion viranomaisille ei ole aina tiedotettu asiasta.

- (59) Direktiivi perustuu tältä osin 11 artiklan 4 kohtaan, jonka mukaan jokaisen jäsenvaltion on toimitettava muille jäsenvaltioille luettelo aseista, joiden osalta voidaan antaa siirtolupa sen alueelle ilman . Direktiivissä ei nimenomaisesti säädetä siitä, että asekauppiaalta ei edellytetä ennakkolupaa hänen ammattiasemansa perusteella, mutta direktiivin ei voida myöskään katsoa kieltävän jäsenvaltioita antamasta tätä mahdollisuutta. Tässä tilanteessa toisen jäsenvaltion olisi kuitenkin saatava asiasta tieto, jotta direktiivi toimisi asianmukaisesti. Asealan sidosryhmät huomauttivat, että jäsenvaltioiden välillä tarvittaisiin tältä osin tehokkaampaa yhteistyötä, mikä automaattisesti johtaisi siihen, että direktiivin menettelyjä noudatetaan paremmin.
- (60) Asealan sidosryhmät olivat sitä mieltä, että huolimatta näistä vähäisistä ongelmista, jotka viimekädessä saadaan ratkaistua tavalla tai toisella, direktiivi toimii asianmukaisesti. Myös siirtojen avoimuus ja valvonta on varmistettu, mikä on asealan sidosryhmien mielestä olennaista. Ne olivat kuitenkin tyytymättömiä siihen, että direktiivi ei ole vähentänyt hallinnollista taakkaa, joka koituu kalliiksi erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille. Asealan sidosryhmät toivoisivat, että yhteisön sisäisessä kaupassa siirryttäisiin keskitetyn hallinnon harjoittamasta valvonnasta paikallisviranomaisten valvontaa, joka on asealan sidosryhmien kokemusten mukaan yleensä joustavampaa.

3.6. Siirrot matkan aikana

3.6.1. Euroopan ampuma-asepassi ja 12 artiklan 1 kohdassa säädetty lupa

- (61) Kuten edellä on mainittu, tarvitaan 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti matkustamiseen aseiden kanssa niiden jäsenvaltioiden lupa, joiden kautta henkilö matkustaa ase hallussaan. Nämä luvat merkitään Euroopan ampuma-asepassiin.
- (62) Tiettyjen jäsenvaltioiden komissiolle toimittamien tietojen mukaan ne vaativat tästä syystä Euroopan ampuma-asepassin lähettämistä niille etukäteen, jotta ne voivat merkitä luvan ja toimivaltaisen viranomaisen leiman ampuma-asepassiin. Jäsenvaltiot pitivät itsekin tätä menettelyä aikavievänä ja monimutkaisena.

3.6.2. Euroopan ampuma-asepassi ja 12 artiklan 2 kohdan mukainen poikkeus

- (63) Euroopan ampuma-asepassi on käytössä tällä hetkellä kaikissa jäsenvaltioissa (Ranska otti sen käyttöön vuonna 1998). Useimmat jäsenvaltiot ovat noudattaneet komission suositusta ampuma-asepassin mallista. Ampuma-asepassin saaminen kestää tavallisesti muutamasta päivästä muutamaa viikkoon.
- (64) Direktiivin 12 artiklan 2 kohdassa myönnetään metsästäjille ja urheiluampujille, joilla on Euroopan ampuma-asepassi, oikeus matkustaa toiseen jäsenvaltioon harjoittaakseen sen alueella metsästystä tai urheiluammuntaa. Komission mielestä ampuma-asepassi on sellaisenaan asianmukainen väline tasapainon aikaan saamiseksi tilanteessa, jossa metsästäjät ja urheiluamput haluavat liikkua vapaasti yhteisön sisällä ja jossa on toisaalta vältettävä se, että tämän vapauden harjoittaminen aiheuttaisi turvallisuusongelmia.

- (65) Joissain jäsenvaltioissa ei ole ollut lainkaan ongelmia metsästäjien ja urheiluampujien liikkumisessa: metsästäjät ja urheiluampujat voivat tulla näiden jäsenvaltioiden alueelle harjoittamaan metsästystä tai urheiluammuntaa pelkästään esittämällä Euroopan ampuma-asepassin ja kutsun, eikä heiltä vaadita muita asiakirjoja tai lupia. Joissain jäsenvaltioissa metsästäjiltä ja urheiluampujilta kuitenkin vaaditaan kansallisilta viranomaisilta saatu lupa. Jotkut jäsenvaltiot eivät kuitenkaan vaadi näitä lupia, jos kyseisen toisen jäsenvaltion kanssa noudatetaan vastavuoroisuutta. Jotkut jäsenvaltiot mainitsivat kyselylomakkeeseen antamissaan vastauksissa, että ne vaativat toisen jäsenvaltion metsästäjiltä ja urheiluampujilta muitakin asiakirjoja kuin kutsun ja metsästyslupan Euroopan ampuma-asepassin lisäksi (erityisesti vierailijan lupa Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa).
- (66) Tällaiset kumuloituvat vaatimukset synnyttävät ongelman niiden yhteensopivuudesta direktiivin säännösten kanssa, koska 3 artiklassa määritellään periaate, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat toteuttaa tiukempia toimia kuin direktiivissä säädetty, mutta samanaikaisesti siinä säädetään myös, etteivät ne saa vaikuttaa 12 artiklan 2 kohdassa jäsenvaltioiden kansalaisille myönnettyihin oikeuksiin. Tässä yhteydessä on aihetta mainita, että direktiivi ei estä jäsenvaltioita vaatimasta metsästyslupia tai muita asiakirjoja, joilla kannetaan metsästäjiltä veroa tai muita tiettyjen aseiden käyttöön ja aseenkantoon tietyissä oloissa liittyviä asiakirjoja (2 artiklan 1 kohta).
- (67) On myös syytä huomata, että tietyt jäsenvaltiot (Itävalta, Ranska) ovat rajoittaneet tässä yhteydessä ilman kansallisia lupia tuotavien aseiden määrää. Ne perustelevat rajoitusta sillä käytännön syyllä, että olisi erittäin harvinaista, että metsästäjillä ja urheiluampujilla on matkustaessaan mukanaan useampia aseita. Direktiivissä ei kuitenkaan rajoiteta aseiden määrää, joka metsästäjillä ja urheiluampujilla voi olla mukanaan heille säädetyn poikkeuksen rajoissa, ja määrän rajoittaminen voi olla vaikea ongelma erityisesti sellaisille urheiluampujille, jotka tarvitsevat useampia aseita osallistuakseen ampumakilpailuihin.
- (68) Näyttää myös siltä, että tietyt jäsenvaltiot ovat tässä yhteydessä ottaneet käyttöön tiettyntyyppisiä tarkastuksia, joita ne soveltavat Euroopan ampuma-asepassin haltijoihin, kun nämä ylittävät kyseisen jäsenvaltion rajan. Komissio katsoo, että on syytä tutkia tarkemmin näitä menettelyjä.
- (69) Joka tapauksessa 12 artiklan 2 kohdan toinen alakohta rajoittaa metsästäjiä ja urheiluampujia koskevan poikkeuksen aseiden siirtoihin jäsenvaltioon, joka ei kiellä kyseistä asetta tai tee siitä luvanvaraisen.
- (70) Käytännössä kuitenkin jotkin jäsenvaltiot, jotka tekevät kyseisistä aseista luvanvaraisia, antavat metsästäjien ja urheiluampujien matkustaa alueella 12 artiklan 2 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, jos heillä on Euroopan ampuma-asepassi (erityisesti Suomi), sillä ehdolla, että aseita ei ole kielletty. Komission mielestä tällainen joustavuus on direktiivin hengen mukaista.
- (71) Tässä yhteydessä on hyvä muistuttaa, että muutetussa ehdotuksessaan direktiiviksi komissio alunperin ehdotti, että metsästäjiä ja urheiluampujia koskevaa poikkeusta ei sovellettaisi, jos jäsenvaltio kieltää kyseiset aseet. Vasta neuvotteluvaiheessa Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa alakohtaan lisättiin, että poikkeusta ei sovelleta myöskään, jos jäsenvaltio on tehnyt kyseisistä aseista luvanvaraisia.

- (72) Koska metsästäjiä ja urheiluampujia koskeva direktiivin kyseinen artikla muuttui tämän vuoksi moniselitteiseksi, artiklaan lisättiin säännös, jonka mukaan komission on tutkittava jäsenvaltioita kuultuaan toisen alakohdan soveltamisen tulokset erityisesti yleistä järjestystä ja turvallisuutta koskevien seurausten osalta. Tästä syystä komissio onkin tiedustellut jäsenvaltioilta, onko niillä ollut muista jäsenvaltioista tulevista metsästäjistä tai urheiluampujista aiheutuvia turvallisuuteen liittyviä ongelmia. Kaikki jäsenvaltiot ovat vastauksissaan myöntäneet, että niillä ei ole ollut tällaisia turvallisuusongelmia. Tämä on erityisen merkittävää niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka sallivat metsästäjien ja urheiluampujien tulla alueelleen vaatien ainoastaan Euroopan ampuma-asepassin ja kutsun, mutta ei muita täydentäviä asiakirjoja.
- (73) Komissio haluaa korostaa, että metsästäjien ja urheiluampujia koskeva 12 artiklan 2 kohdassa säädetty poikkeus ei rajoitu koskemaan ainoastaan järjestettyjä metsästystapahtumia, joihin kyseisellä henkilöllä on kutsu. Poikkeus voi kattaa myös tilanteet, joissa kyseinen henkilö voi perustella matkaansa muilla syillä (esim. henkilö omistaa metsästysmaita toisen jäsenvaltion alueella). Vaikuttaa siltä, että ainakin jotkin jäsenvaltiot päästävät metsästäjät ja urheiluampujat alueelleen tämän tyyppisissä tilanteissa.

3.6.3. Vastavuoroista tunnustamista koskevat sopimukset

- (74) Direktiivin mukaan jäsenvaltiot voivat kansallisten asiakirjojen vastavuoroista tunnustamista koskevien sopimusten perusteella säätää 12 artiklassa säädettyä joustavammasta järjestelmästä. Kuitenkin ainoastaan muutamat jäsenvaltiot on tehneet tällaisia sopimuksia. Säännös on kuitenkin antanut tietyille jäsenvaltioille mahdollisuuden lieventää metsästäjiä ja urheiluampujia koskevia määräyksiään suhteessa tiettyihin muihin jäsenvaltioihin. Jotkut sopimukset on tehty alueellisella tasolla.
- (75) Käytännön esimerkki tällaisista sopimuksien soveltamisesta ovat pohjoismaat, joiden alueella metsästäjät ja urheiluampujat voivat matkustaa vapaasti pohjoismaasta toiseen ilman Euroopan ampuma-asepassia, jos heillä on kansallinen lupa hallussaan. Nämä sopimukset on tehty pohjoismaisen yhteistyön puitteissa jo kauan ennen näiden maiden EU-jäsenyyttä.

* * *

- (76) Lisäksi Euroopan ampuma-asepassin toiminnassa on joitakin tietojen vaihtoon liittyviä ongelmia, erityisesti siihen tehtävien eri merkintöjen osalta. Tätä aihetta käsitellään seuraavassa luvussa.

3.7. Tiedonvaihto jäsenvaltioiden välillä

- (77) Direktiivissä on useita säännöksiä, jotka edellyttävät jäsenvaltioiden vaihtavan tietoja keskenään (8 artiklan 3 kohta, 13 artikla, 7 artiklan 2 kohta, 8 artiklan 2 kohta) tai toimittamaan tietoja komission kautta (15 artiklan 4 kohta).
- (78) Suurin osa jäsenvaltioista oli sitä mieltä, että tiedonvaihto aseiden lopullisista siirroista (13 artikla) on tyydyttävää, vaikka ne huomauttivat, että tiedonvaihto koskee joissain tapauksissa ainoastaan tiettyjä jäsenvaltioita tai että lomakkeita ei ole täytetty asianmukaisesti. Jotkut jäsenvaltiot eivät olleet tyytyväisiä tiedonvaihtoon, koska

tiedot eivät niiden mukaan aina tule perille tai ne ovat puutteellisia. Useat jäsenvaltiot huomauttivat, että joidenkin maiden kanssa tiedonvaihto toimii ja toisten kanssa ei.

- (79) Vaikeuksia tuntui aiheutuvan siitä, ettei ole olemassa kaikki jäsenvaltiot kattavaa tiedonvaihtoverkosta. 13 artiklassa säädetään tiedonvaihtoverkoston perustamisesta vaihdettavien tietojen sisällön mukaisesti⁸.
- (80) Kuten edellä on mainittu⁹ asealan sidosryhmien mukaan tiedonvaihdossa, joka koskee siirtoja asekauppiaalta toiselle asekauppiaalle, on ilmennyt tiettyjä ongelmia.
- (81) Direktiivin 8 artiklan 3 kohdassa on säännöksiä tietojenvaihdosta, joka koskee tietyssä jäsenvaltiossa kiellettyjä tai luvanvaraisia aseita. Ne jäsenvaltiot, jotka kieltävät tai tekevät luvanvaraiseksi alueellaan B-, C- tai D-luokan tuliaseen on ilmoitettava siitä muille jäsenvaltioille, joiden on nimenomaan merkittävä maininta asiasta Euroopan ampuma-asepassiin. Käytännössä kyselylomakkeen vastauksista käy ilmi, että jäsenvaltiot eivät ole aina saaneet tällaista luetteloita muilta jäsenvaltioilta, ainakaan kaikilta jäsenvaltioilta.
- (82) Tämän vuoksi kiellettyjen tai luvanvaraisten aseiden merkitsemisessä Euroopan ampuma-asepassiin on ollut vastaavia vaikeuksia. Tiedot jäsenvaltiot pitivät myös järjestelmää liian monimutkaisena tai ne pelkäsivät, että asianomaisen jäsenvaltion lainsäädäntö on ehkä muuttunut.
- (83) Tämä tilanne ei ole selvästikään tyydyttävä. Euroopan ampuma-asepassiin tehtävien merkintöjen tarkoituksena on antaa metsästäjille ja urheiluampujille tietoa rajoituksista, jotka koskevat heidän vapauttaan matkustaa toiseen jäsenvaltioon Euroopan ampuma-asepassin kanssa. Jos nämä merkinnät ovat puuttuneet metsästäjät ja urheiluamput – jotka ovat toimineet hyvässä uskossa - ovat saattaneet joutua tilanteeseen, jossa heidän Euroopan ampuma-asepassissa mainitut aseensa on takavarikoitu rajalla. Joissakin jäsenvaltioissa on tähän liittyen todistustaakka siitä, etteivät aseet ole kiellettyjä tai luvanvaraisia vastaanottajavaltiossa, asetettu metsästäjille ja urheiluampujille – mikä ei missään nimessä ole ollut direktiivin tarkoitus.
- (84) Lopuksi on aihetta huomata, että useiden jäsenvaltioiden komissiolle toimittamissa säädöksissä ei ole erityisiä tiedonvaihtoa koskevia säännöksiä.

3.8. Aseiden hallussapidon valvonta yhteisön ulkoisilla rajoilla

- (85) Direktiivissä säädettyjä aseiden siirtoja koskevia menettelyjä sovelletaan ainoastaan jäsenvaltioiden välisiin siirtoihin. Siltä osin kuin on kysymys siirroista kolmansiiin maihin ja kolmansista maista direktiivin säännökset ainoastaan toteavat yhteisön sisäisillä rajoilla tehtävien rajatarkastusten poistamisen loogiset seuraukset eli jäsenvaltioiden on tehostettava aseiden hallussapidon valvontaa yhteisön ulkorajoilla (*15 artikla*).
- (86) Yleensä jäsenvaltiot eivät ole ilmaisseet toiveita tämän artiklan täydentämisestä siten, että siinä säädettäisiin valvontamenettelyistä, jotka koskevat aseiden siirtoja kolmansiiin maihin ja kolmansista maista. Tiedot jäsenvaltiot (erityisesti Saksa) olivat

⁸ Luettelo toimivaltaisista viranomaisista (13 artiklan 3 kohta) on tämän kertomuksen liityessä II.

⁹ Ks. kohta 3.5.

kuitenkin sitä mieltä, että olisi tarpeen ottaa käyttöön aseiden yhdenmukaisia valvontamenettelyjä yhteisön ulkoisilla rajoilla. Nämä jäsenvaltioiden mielipiteet on ilmaistu ilman, että niillä olisi vaikutusta parhaillaan käytävien ampuma-aseiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjuntaa koskevan YK:n pöytäkirjan neuvottelutuloksen huomioon ottamiseen (*Ks. kohta 4.3.*).

3.9. Yhteenveto

- (87) Yleisesti ottaen kaikki jäsenvaltiot ovat saattaneet direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään asianmukaisesti ja direktiivin säännökset toimivat käytännössä. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että tietyin osin täytäntöönpanossa on puutteita ja virheitä.
- (88) Asealan sidosryhmiltä saatujen tietojen mukaan direktiivin soveltamisessa ilmenneet vaikeudet näyttävät liittyvän pikemminkin kansallisten viranomaisten toimintaan kuin direktiivin säännöksiin. Komissio aikoo käynnistää jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn sellaisissa tapauksissa, joissa se pitää sitä tarpeellisenä direktiivin säännösten asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

4. TULEVAISUUDEN KEHITYSSUUNTIA

- (89) Direktiivi on useiden vuosien neuvottelujen tuloksena saavutettu kompromissi. Yleisellä tasolla jäsenvaltiot ja asealan sidosryhmät ovat tyytyväisiä direktiivin tarjoamiin välineisiin, ja ne eivät siksi haluaisi direktiivin aikaansaaman tasapainon häiriytyvän siihen tehtävien sisällöllisten muutosten vuoksi. Siksi direktiiviin tehtävien muutosten pitäisi pikemminkin selkeyttää keskeisten säännösten nykyisiä sanamuotoja kuin pyrkiä tekemään sisällöllisiä muutoksia direktiiviin. Näin varmistetaan direktiivin yhdenmukainen soveltaminen kaikkialla yhteisössä.

4.1. Direktiivin toimivuuden parantaminen

- (90) Tärkein asia tässä suhteessa on Euroopan ampuma-asepassin toimivuuden ja jäsenvaltioiden välisen tietojen vaihdon parantaminen.

4.1.1. Euroopan ampuma-asepassi

- (91) Vaikuttaisi olevan aiheellista erottaa selkeämmin aseet yleensä sellaisista aseista, joita käytetään urheilussa ja metsästyksessä ja joita koskevat määräykset voivat olla joustavampia. Komissio aikoo ehdottaa Euroopan ampuma-asepassin toimivuuden parantamiseksi joitakin käytännön toimia ja yhden muutoksen 12 artiklaan.

4.1.1.1. Direktiivin 12 artiklan 2 kohdan johdonmukaisuuden varmistaminen

- (92) Direktiivin 12 artiklan 2 kohta on kompromissin tulos ja se sisältää tiettyjä ristiriitaisuuksia ja moniselitteisyyttä. Tämä koskee varsinkin 12 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa, jossa säädetään rajoituksesta metsästäjiä ja urheiluampujia koskevaan poikkeukseen. Poikkeusta ei sovelleta matkoihin jäsenvaltioon, joka kieltää kyseisen aseiden hankinnan ja hallussapidon tai tekee siitä luvanvaraisen. Tämä säännös itse asiassa tekee tyhjäksi metsästäjiä ja urheiluampujia koskevan poikkeuksen vaikutuksen.

- (93) Komissio katsoo, että 12 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa voitaisiin muuttaa siten, että se rajoitetaan koskemaan tapauksia, joissa aseet ovat kiellettyjä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, kuten komissio alunperin oli ehdottanut.

4.1.1.2. Täyden vaikutuksen takaaminen Euroopan ampuma-asepassille

- (94) Euroopan ampuma-asepassin haltijoihin sovellettavien hallinnollisten menettelyjen osalta on tarvetta ottaa käyttöön menettelyjä, jotka ovat yhdenmukaisia ampuma-asepassin tavoitteiden kanssa. Näin on tehtävä varsinkin erilaisten Euroopan ampuma-asepassiin merkittävien mainintojen osalta. Sen varmistamiseksi, että kaikki tarpeelliset, erityisesti 8 artiklan 3 kohdan edellyttämät maininnat, sisällytetään ampuma-asepassiin, on tarpeen parantaa jäsenvaltioiden välistä tiedonvaihtoa¹⁰.
- (95) Komission mielestä menettelyjä on yksinkertaistettava ja estettävä se, että ampuma-asepassi on lähetettävä etukäteen siihen jäsenvaltioon, johon aiotaan matkustaa. Tähän päästään siten, että ampuma-asepassin myöntävä jäsenvaltio merkitsee tarpeelliset maininnat ampuma-asepassiin. Tästä olisi hyötyä erityisesti 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehtävien matkojen osalta siten, että luvan myöntävän jäsenvaltion viranomaiset eivät enää tekisi merkintöjä ampuma-asepassiin luvista matkustaa sen alueelle vaan merkinnät tekisi jäsenvaltio, joka myöntää Euroopan ampuma-asepassin.
- (96) Suurin osa jäsenvaltioista kannattaa sen varmistamista, että Euroopan ampuma-asepassi olisi ainoa ampuma-asepassi Euroopassa, kun on kyseessä aseiden hallussapidosta matkan aikana, erityisesti jos matkustaja on metsästäjä ja urheiluampuja. Jotkin jäsenvaltioista ovat kuitenkin sitä mieltä, että tiettyjen edellytysten on täytyttävä, eli vaadittava lupa on myönnettävä samoin edellytyksin, mutta kuitenkin siten, että korkea turvallisuustaso saavutetaan, ja määräyksiä sovelletaan yhdenmukaisemmin ja vastaavat luokat myös yhdenmukaistetaan. Jotkut jäsenvaltiot eivät ole tämän kannalla ja ne haluavat pidättää itsellään oikeuden vaatia muita asiakirjoja.

4.1.1.3. Vastavuoroista tunnustamista koskevien sopimuksien edistäminen ja parhaat käytännöt

- (97) Komissio katsoo, että kansallisten asiakirjojen vastavuoroista tunnustamista koskevat sopimukset, joilla pyritään joustavampiin järjestelmiin, ja muut parhaat käytännöt voivat helpottaa metsästäjien ja urheiluampujien liikkumista jäsenvaltioiden välillä.
- (98) Nämä sopimukset tai parhaat käytännöt eivät kuitenkaan saa olla syrjiviä ja niiden on oltava avoimia kaikille niille jäsenvaltioille, jotka täyttävät objektiiviset kriteerit. Siten tarvitaan lisää avoimuutta ja näistä sopimuksista on toimitettava tiedot jäsenvaltioille ja komissiolle.

4.1.1.4. Väliaikaiset siirrot

- (99) Kysymystä aseiden kunnostusta ja korjausta varten tehtävistä väliaikaisista siirroista ei ole nimenomaisesti käsitelty direktiivissä. Komissio katsoo, että 11 artiklassa säädetyn asekauppiaiden välisiin siirtoihin sovellettavan menettelyn lisäksi direktiivin 12 artiklan 1 kohdan menettely antaa yksittäisille henkilöille mahdollisuuden käyttää tällaisissa tapauksissa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen palveluita.

¹⁰ Ks. kohta 4.1.2.

Henkilö voi siten hakea lupaa siltä jäsenvaltiolta, jossa hän aikoo korjauttaa aseensa. Samaa mahdollisuus soveltuu näyttelytarkoituksiin tehtäviin siirtoihin. Näyttää kuitenkin siltä, että tämän menettelyn antamia mahdollisuuksia ei ole käytetty kovinkaan laajasti ja siksi se olisikin pidettävä mielessä tulevaisuudessa.

4.1.2. Tiedonvaihto jäsenvaltioiden välillä

- (100) Edellä esitetystä direktiivin täytäntöönpanoa koskevasta selvityksestä käy ilmi, että on välttämätöntä yhteensovittaa toimia tehokkaammin ja strukturoida vaihdetut tiedot paremmin. Direktiivissä säädetään tiedonvaihtoverkostosta lopullisia siirtoja koskevien tietojen vaihtoja varten (13 artikla), mutta direktiivissä ei sen enempää täsmennetä minkälaisessa muodossa tiedonvaihdon tulisi toteutua.
- (101) Tiedonvaihdon helpottamiseksi komissio on ehdottanut kansallisten asiantuntijoiden ryhmässä erilaisia kaavakkeita, joita kansalliset viranomaiset voisivat käyttää erilaisissa tiedonvaihtotilanteissa. Nämä kaavakkeet liittyvät jäsenvaltioiden ampumaseita koskeviin lainsäädäntöihin, tietoihin sellaisten henkilöiden aseiden hankinnasta ja hallussapidosta, jotka eivät asu kyseisessä jäsenvaltiossa, sekä aseiden siirtoihin. Nämä kaavakkeet, joita ei ole virallisesti hyväksytty yhteisön tasolla, mutta joista tiettyjä jotkin jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön omassa kansallisessa lainsäädännössään, voisivat muodostaa perustan tulevaisuuden pyrkimyksille kehittää tiedonvaihtoa.
- (102) Komissio aikoo parantaa tiedonvaihtoa ja sen rakennetta luoda toimivan keskustelufoorumin, kontaktiryhmän (*Contact Group*), joka toimii yhteistyöfoorumina direktiivin soveltamista ja täytäntöönpanoa koskevissa asioissa. Tämä ryhmä voisi tarjota asianmukaisen foorumin käytännön ehdotuksista käytäville keskusteluille, joilla pyritään parantamaan tiedonvaihtoa ja ratkaisemaan edellä esitettyjä käytännön ongelmia, jotka koskevat Euroopan ampumasepassin toimivuutta ja aseiden siirtoja asekauppiain välillä. Käytännön ehdotukset voisivat sisältää erilaisten välineiden, kuten tietokantojen tai Internetsivujen, käyttöönoton tiedonvaihtoa varten.
- (103) Tiedonvaihdon kehittämisen lisäksi kontaktiryhmä olisi myös asianmukainen foorumi parhaiden käytäntöjen¹¹ soveltamisen edistämiseksi, erityisesti metsästäjien ja urheiluampujien osalta, sekä aseiden luokittelun parantamisessa¹².

4.1.3. Aseiden luokittelu

- (104) Yleisesti ottaen aseiden luokitteluun ei näytä liittyvän erityisiä ongelmia. Asealan sidosryhmät ovat tuoneet julki, että joidenkin jäsenvaltioiden tiukemmat järjestelmät ja direktiivin normeihin perustuvat järjestelmät näyttävät toimivan vieretysten tyydyttävällä tavalla.
- (105) Tilanne on kuitenkin erilainen metsästysaseiden ja urheiluampujien käyttämien aseiden osalta. Kuten aikaisemmin on mainittu, vaikeuksia aiheutuu siitä, että tietyt jäsenvaltiot luokittelevat sota-aseiksi tai kieltävät tiettyjä aseita, joita pidetään metsästysaseina muissa jäsenvaltioissa. Jotkut jäsenvaltiot huomauttivat, että jos Euroopan aseenkantoluvasta tulee ainoa asiakirja jäsenvaltioiden välillä tapahtuvissa

¹¹ Ks. kohta 4.1.1.

¹² Ks. kohta 4.1.3.

aseiden siirtoissa metsästäjien ja urheiluampujien osalta, vastaavat aseluokat olisi yhdenmukaistettava.

- (106) Komissio aikoo tästä syystä tutkia sitä, onko mahdollista Euroopan ampuma-asepassin aseman vahvistamiseksi toteuttaa metsästysaseita ja urheiluampujien käyttämiä aseita koskeva erityiskohtelu kansallisissa lainsäädännöissä.

4.2. Direktiivin soveltamisalan selkiyttäminen tietyiltä osin

- (107) On syytä korostaa, että jäsenvaltiot pitivät direktiivin luomaa yhteisön lainsäädännöllistä kehystä yleisesti ottaen tyydyttävänä, mikä käy ilmi niiden vastauksista kyselylomakkeeseen. Joidenkin jäsenvaltioiden mielestä direktiiviä pitäisi selkiyttää sen nykyisen soveltamisalan puitteissa. Onkin tarpeen selkiyttää direktiivin soveltamisalaa tietyiltä osin määrittelemällä tietyn tyyppiset aseet, erityisesti deaktivoitujen ja antiikkiaseet, jotka eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan.

4.2.1. Lopullisesti ampumakelvottomiksi tehdyt aseet eli deaktivoitujen aseet

- (108) Deaktivoitujen aseiden osalta direktiivin liitteessä mainitaan ainoastaan, että direktiiviin soveltamisalaan eivät kuulu aseet, jotka on tehty lopullisesti käyttökelvottomiksi virallisen toimielimen takaamalla tai hyväksymällä menetelmällä.
- (109) Useat jäsenvaltiot, mutta eivät kaikki, ovat ottaneet käyttöön deaktivointia koskevia teknisiä erityismääräyksiä tai normeja, ja poliisi tai virallinen toimielin toteaa deaktivoinnin ja antaa asetta koskevan todistuksen deaktivoinnista.
- (110) Kysymyslomakkeeseen saatujen vastausten perusteella useimmat jäsenvaltiot kannattivat, että olisi löydettävä yhteiset deaktivointia koskevat normit tai tekniset erityismääräykset, koska jos aseita ei ole kunnolla deaktivoitu, ne voidaan saada toimintakelpoisiksi, mikä aiheuttaa vakavan uhkan yleiselle turvallisuudelle. Deaktivointinormit vaihtelevat jäsenvaltioittain, ja joidenkin jäsenvaltioiden mielestä on suhteellisen helppoa hankkia deaktivointitodistus huonosti deaktivoituille aseille niissä valtioissa, joissa normit ovat kaikkein lievimmät.
- (111) Tässä tilanteessa on kuitenkin asianmukaista odottaa aseiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjuntaa koskevasta YK:n pöytäkirjasta käytävien neuvottelujen tuloksia, sillä pöytäkirja sisältää tiettyjä määräyksiä deaktivoinnista, ja yhteisön tasolla tehtävien ratkaisujen on oltava yhdenmukaisia kansainvälisellä tasolla saavutettujen tulosten kanssa. Kun pöytäkirja on hyväksytty, deaktivointinormeista tai teknisistä erityismääräyksistä voidaan keskustella yhteisön tasolla. Jos saavutetaan yksimielisyys tiettyjen yhteisten deaktivointinormien tai teknisten erityismääräyksien hyväksymisestä, ei olisi enää tarvetta pohtia tapaa, jolla nämä standardit – lukuun ottamatta pöytäkirjaluonnoksessa määritellyt yleisiä vaatimuksia - voidaan panna täytäntöön yhteisön tasolla, eli onko ne sisällytettävä direktiiviin tai erilliseen säädökseen joko sitovassa tai ei-sitovassa muodossa.

4.2.2. Antiikkiaseet

- (112) Direktiivi jättää antiikkiaseet kansallisten lakien säänneltäviksi. Asealan sidosryhmien mukaan suurimmassa osassa jäsenvaltioita antiikkiaseille ei tarvita lupaa vaikka joissain tapauksissa on tarpeen rekisteröityä asekeräilijäksi, jos aikoo hankkia niitä suuria määriä. Useissa maissa käytetään antiikkiaseen määrittelyssä viittausta vuosilukuun, mutta määrittelyssä on eroja maittain. Schengenin säännösten

82 artiklassa (joka on edelleen voimassa) annetaan määritelmä viittamaalla vuoteen 1870. Artiklassa kuitenkin sallitaan poikkeukset, mistä on aiheutunut eroavuuksia eri maissa.

- (113) Asekeräilijöiden yhdistysten mukaan asekeräilijöiden aseiden vapaata liikkumista haitataan, koska muodollisuudet kuuluvat kunkin jäsenvaltion päätösvaltaan ja koska yksi valtio voi pitää antiikkiaseena sellaista asetta, jota ei toisessa jäsenvaltiossa pidetäkään antiikkina. Ongelmia voi ilmetä, kun aseita ostetaan asuinmaan ulkopuolelta tai jos henkilö matkustaa tällaisen aseiden kanssa valtiosta toiseen. Komissio katsoo, että myöskään tässä tilanteessa¹³ ei ole huomattu mahdollisuutta ottaa käyttöön 12 artiklan 1 kohdan mukainen menettely, joka ratkaisisi tiettyjä siirtoihin liittyviä vaikeuksia.
- (114) Koska osa asekeräilijöiden aseista on deaktivoituja aseita, useat keräilijöiden kohtaamat ongelmat voidaan ratkaista jäsenvaltioiden välillä tehtävillä deaktivoimalla koskevilla sopimuksilla tai yhteisillä yhteisön tason normeilla¹⁴.
- (115) Muiden antiikkiaseiden osalta jotkin asealan sidosryhmät valitsisivat mieluummin määritelmän, jossa ei viitattaisi ainoastaan tiettyyn vuoteen, vaan joka perustuisi täsmällisemmille teknisille kriteereille (aseet, joissa käytetään mustaa ruutia/savutonta ruutia). Ne eivät kuitenkaan haluaisi ulottaa direktiiviä näihin aseisiin. Jotkin asealan sidosryhmät ovat täysin tyytyväisiä direktiivin säännöksiin sellaisina kuin ne ovat voimassa, mutta ovat siitä huolimatta valmiita tutkimaan ehdotuksia, joita direktiiviin tyytymättömät tekevät.
- (116) Suurin osa jäsenvaltioista näyttää valitsevan mieluummin määritelmän, jossa viitataan vuosilukuun. Tähän saakka järjestämiensä kuulemisten myötä komissio katsoo kuitenkin, että ei ole syytä luopua mahdollisuudesta ottaa käyttöön sellainen määrittely, jossa yhdistettäisiin tekniset, objektiiviset ja täytäntöönpantavissa olevat kriteerit sekä viittaus tiettyyn päivämäärään.

4.3. Aseiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjuntaa koskevasta YK:n pöytäkirjasta tehdyt päätelmät

- (117) Yhdistyneiden kansakuntien kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen yleissopimuksen yhteydessä ollaan parhaillaan neuvottelemassa pöytäkirjaluonnoksesta, joka koskee aseiden, niiden osien, komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjuntaa. Pöytäkirjan on tarkoitus täydentää yleissopimusta. Kuten edellä on mainittu, pöytäkirjan määräykset on pääasiassa tarkoitettu aseiden laittoman kaupan torjuntaan, mutta se on yleisellä tasolla velvoittava ja sen määräyksiä sovelletaan myös aseiden lailliseen kauppaan.
- (118) Komissiolle on annettu valtuudet neuvotella yhteisön puolesta tietyistä pöytäkirjan määräyksistä. Näihin säännöksiin kuuluvat seuraavia asioita käsittelevät artiklat: rekisterin pito (8 artikla), aseiden merkitseminen (9 artikla), deaktivoitujen aseiden (10 artikla), vienti- ja tuontilisenssit (11 artikla), turvallisuus- ja ehkäisevät toimet (12 artikla) ja välitystoiminta (18 artiklan a kohta).

¹³ Vrt. kohta 4.1.1.4.

¹⁴ Ks. kohta 4.2.1.

- (119) Sisämarkkinoiden toiminnan varmistamiseksi pöytäkirjaan sisällytetään alueellista integraatiota koskeva lauseke, jonka myötä yhteisöä pidetään pöytäkirjan yhtenä osapuolena. Siten esim. vienti- ja tuontilisenssejä tai aseiden merkitsemistä tuontivaiheessa koskevia säännöksiä ei sovelleta yhteisön sisäiseen kauppaan.
- (120) Tiedetyt pöytäkirjan määräykset ovat kuitenkin sellaisia, että niitä koskevat päätökset on tehtävä yhteisön tasolla. Tällaisia ovat erityisesti määräykset rekisterin pidosta, aseiden merkitsemisestä yleensä, välitystoiminnasta ja deaktivoinnista. Tästä syystä saatetaan direktiivin joitain säännöksiä joutua muuttamaan, jotta ne olisivat sopusoinnussa pöytäkirjan määräysten kanssa.
- (121) Koska pöytäkirjaa koskevia neuvotteluja ei saada päätökseen vuoden 2000 aikana, on syytä odottaa pöytäkirjan hyväksymistä, ennen kuin tehdään ehdotuksia direktiivin muuttamiseksi. Näin direktiivin mukauttamista ei tarvitse tehdä kahta kertaa lyhyen ajan kuluessa.

* * *

- **Komissio kehottaa Euroopan parlamenttia ja neuvostoa ottamaan huomioon tämän kertomuksen.**
- **Komissio ottaa huomioon YK:n pöytäkirjaluonnoksesta käytyjen neuvotteluissa saavutetut tulokset sekä Euroopan parlamentin, neuvoston ja asealan sidosryhmien vastaukset tämän kertomuksen suuntaviivoihin, ja se aikoo esittää asianmukaiset lainsäädäntöehdotukset vuoden 2002 alussa.**

LIITE I

Kansalliset täytäntöönpanotoimet

Itävalta	Waffengesetz 1. Waffengesetz-Durchführungsverordnung 2. Waffengesetz-Durchführungsverordnung Gewerbeordnung
Belgia	Loi du 30 janvier 1991 modifiant la loi du 3 janvier 1933 relative à la fabrication, au commerce et au port des armes et au commerce des munitions. - Wet van 30 januari 1991 tot wijziging van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie. Loi du 5 août 1991 relative à l'importation et au transit d'armes, de munitions et de matériel devant servir spécialement à un usage militaire et de la technologie y afférente - Wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik dienstig materieel en daaraan verbonden technologie. Circulaire 1260/I/7 relative aux diverses catégories d'armes - Omzendbrief 1260/I/7 inzake de verschillende categoriën wapens - 20/09/1991. Arrêté royal du 18 janvier 1993 modifiant l'arrêté royal du 20 septembre 1991 exécutant la loi du 3 janvier 1933 relative à la fabrication, au commerce et au port des armes et au commerce des munitions - Koninklijk besluit van 18 januari 1993 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van de handel in het dragen van wapens en op de handel in munitie. Arrêté royal du 8 août 1994 relatif aux Cartes européennes d'armes à feu. Koninklijk besluit van 8 augustus 1994 betreffende de Europese Vuurwapenpassen.
Tanska	Lovbekendtgørelse nr. 67 af 26/01/2000 om våben og eksplosivstoffer. Bekendtgørelse nr. 66 af 26/01/2000 om våben og ammunition mv. Cirkulære nr. 8 af 26/01/2000 om våben og ammunition mv. Bekendtgørelse nr. 972 af 09/12/1992 om erhvervelse, besiddelse og transport af skydevåben for personer bosiddende i et EF-land.
Suomi	Ampuma-aselaki/Skjutvapenlag (1/1998) ; Ampuma-aseasetus/ Skjutvapenförordning (1998/145) Laki poliisin henkilökistereistä annetun lain 19 ja 20 §:n muuttamisesta / Lag om ändring av 19 och 20 § lagen om polisens personregister (3/98)

Ranska	Décret-loi du 18 avril 1939 fixant le régime des matériels de guerre, armes et munitions Décret n° 95-589 du 6 mai 1995 modifié relatif à l'application du décret du 18 avril 1939 fixant le régime des matériels de guerre, armes et munitions ; Arrêté du 7 septembre 1995 fixant le régime des armes et des munitions historiques et de collection Arrêté ministériel du 06/05/1998 relatif à la carte européenne d'armes à feu, Journal Officiel du 17/05/1998 Page 7531
Saksa	Waffengesetz Gesetz über die Kontrolle von Kriegswaffen Erste Verordnung zum Waffengesetz Allgemeine Verwaltungsvorschrift zum Waffengesetz
Kreikka	Νόμος υπ' αριθ. 2168/93 : Ρύθμιση θεμάτων που αφορούν όπλα, πυρομαχικά, εκρηκτικές ύλες, εκρηκτικούς μηχανισμούς και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ Α' ν° 147 της 03/09/1993, σελίδα 4083)
Irlanti	Firearms Act, 1925. Firearms Act, 1964. Firearms Act, 1971. An Act to amend and extend the Firearms Acts, 1925 to 1968. Firearms and Offensive Weapons Act, 1990 (Offensive Weapons) Order, 1991. Statutory Instrument N° 362 of 1993. European Communities (Acquisition and Possession of Weapons and Ammunition) Regulations, 1993. Firearms (temporary provisions) Act, 1998, continuance Order, 1999
Italia	Testo Unico delle leggi di Pubblica Sicurezza, approvato con R.D. del 18 giugno 1931 n. 773, riguardanti le armi comuni da fuoco. Decreto Legislativo 30 dicembre 1992, n. 527. Attuazione della direttiva 91/477/CEE relativa al controllo dell'acquisizione e della detenzione di armi. Decreto ministeriale, 30 ottobre 1996, n. 635. Regolamento di esecuzione del decreto legislativo 30 dicembre 1992, n. 527, recante norme di attuazione della direttiva 91/477/CEE relativa al controllo dell'acquisizione e della detenzione di armi
Luxemburg	Loi du 15 mars 1983 sur les armes et munitions. Règlement grand-ducal du 2 décembre 1983 complétant la liste des armes prohibées. Règlement grand-ducal du 13 avril 1983 pris en exécution de la loi sur les armes et munitions. Règlement grand-ducal du 30 juin 1986 complétant la liste des armes prohibées. Règlement grand-ducal du 2 février 1990 soumettant les frondes au régime d'autorisation des armes. Règlement grand-ducal du 27 novembre 1995 modifiant le règlement grand-ducal du 13 avril 1983 pris en exécution de la loi sur les armes et munitions.

Alankomaat	Wet van 27 januari 1994 houdende aanpassing van de Wet wapens en munitie aan de Richtlijn van 18 juni 1991 van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens – Staatsblad 1994, nr. 84. Besluit Europese schietwapenspas - Staatsblad 1994, nr. 161 van 7 maart 1994. Wet van 5 juli 1997, houdende regels inzake het vervaardigen, verhandelen, vervoeren, voorhanden hebben, dragen, enz. van wapens en munitie – Staatsblad 1997, nr. 292.
Portugali	Decreto-Lei n.º 37.313 de 21 de Fevereiro de 1949. Regulamento das armas e munições. Decreto-Lei n.º 399/93 : Transpõe para a orden jurídica interna a Directiva n.º 91/477/CE, do Conselho, de 18 de Junho, relativa ao controlo da aquisição e da detenção de armas. Portaria n.º 1322/93 : Fixa os montantes das taxas de aposição de visto prévio e de emissão do cartão europeu de armas de fogo.
Ruotsi	Vapenlag, Svensk författningssamling (SFS) 1996:67, 8/02/1996. Vapenförordning, Svensk författningssamling (SFS) 1996:70 , 8/02/1996.
Espanja	Real Decreto, núm. 137/1993, de 29 de enero, por el que se aprueba el Reglamento de Armas. Corrección de errores del Real Decreto 137/1993, de 29 de enero, por el que se aprueba el Reglamento de Armas. Real Decreto 316/2000, de 3 de marzo, por el que se modifican algunos preceptos del Reglamento de Armas, aprobado por Real Decreto 137/1993, de 29 de enero, relativos a las licencias y a las revistas de armas
Yhdistynyt kuningaskunta	Firearms Act 1968 Firearms (Amendment) Act 1988 The Firearms Acts (Amendment) Regulations 1992 The Firearms Acts (Amendment) Rules 1992 Firearms (Amendment) Act 1997 Firearms (Amendment) (Nº 2) Act 1997 Northern Ireland. The Firearms (Northern Ireland) Order 1981 Import, Export and Customs Powers (Defence) Act 1939 The Import of Goods (Control) Order, 1954 Open General Import Licence Amendment n.º 82 of the Open General Import Licence The Export of Goods (Control Order 1994 and subsequent Amendment Orders

LIITE II

Luettelo toimivaltaisista viranomaisista (13 artiklan 3 kohta)

Itävalta	Bundesministerium für Inneres Postfach 100, 1014 Wien
Belgia	Ministère des Affaires Economiques –service licences Ministerie van Economische Zaken – dienst vergunningen Rue Général Leman / Generaal Lemanstraat 60 1040 Bruxelles / Brussel
Tanska	Interpol Polititorvet 14 1780 København V
Suomi	Sisäasianministeriö Kirkkokatu 12 PL 257, 00171 Helsinki
Ranska	Ministère de l'intérieur Place Beauveau 75008 Paris Direction général des Douanes et Droits Indirects 23, rue de l'Université 75700 Paris Cedex 07 SP
Saksa	Bundeskriminalamt Referat OA 35 D- 65173 Wiesbaden
Kreikka	Ministry of public order Directorate of National security Dep. D 4 Kanellopoulou Str. GR –101.77- Athens
Irlanti	Department of Justice, Equality and Law Reform 72-76 St. Stephen's Green, Dublin, 2.
Italia	Ministero dell'interno Dipartimento della Pubblica Sicurezza Direzione Centrale AA.GG. Servizio Polizia Amministrativa e Sociale; Divisione Armi et Esplosivi Via Cesare Balbo N. 39 00184 Roma
Luxemburg	Ministère de la Justice 16, Bd. Royal L-2934, Luxembourg
Alankomaat	Korps Landelijke Politiediensten Centrale Recherche Informatiedienst Afdeling vuurwapens Postbus 3016 2700 KX Zoetermeer
Portugali	Direcção Nacional DA P.S.P Largo da Penha de França. 1 1170 Lisboa
Espanja	Dirección General de la Guardia Civil Intervención Central de Armas y Explosivos Dirección: c/. Bernardino Obregón 23 28.012 Madrid
Ruotsi	Rikspolisstyrelsen Box 12256 102 26 Stockholm

Yhdistynyt kuningaskunta	Home Office Operational Policing Unit 50 Queen Anne's Gate, London SW1H9AT

LIITE III

Luettelo kansallisista ja kansainvälisistä liitoista ja yhdistyksistä

- **European federations**

AECAC: European association of civil Arms Trade

AFEMS: Association of the European Sport Ammunition Manufacturers

AFTSC: Association of sporting Shooting Federations of the European Community

FACE : Federation des Associations de Chasseurs de l'Union européenne

FESAC: Federation of European Societies of Arms Collectors

IEACS: European institute of the Hunting and Sport Weapons

- **National federations**

ANPAM: Associazione Nazionale Produttori Armi e Munizioni

ASSOARMIERI (IT)

BSSC: British Shooting Sports Council

A.S.H: The Amenable Importers of sporting and hunting Firearms and Accessories Association (FIN)

HBSA: Historical Breechloading Small arms Association (UK)

UFA : Union Française des Amateurs d'Armes